

vóru ekki til öll. Og það hefur sína sögu.

- Það var uppreistur á skúlanum, meðan eg var har. Fólkinu eru ógvuliga örg inn á stjórnlina, tí hon letur mest pengar til tey, sum búgva úti við strondina. Sum heild eru tey inni í landinum meira uppreistrarsinnað, tí tey eru so nógv fátækari.

NÆMINGAR Í FONGSUL

Á skúlanum vildu tey ekki finna seg í hesum. Eln dag í januar mánaði fóru tey ein dag, næmingarnir, syngjandi kollveltingarsangir, gjögnum skúlan. Framman undan hövdu tey sett upp seðlar ymsa staðni á skúlanum við rakstrarrópum móti stjórnlina. Knappliga fóru tey at tveita steinar og knústu alt. So kom politíð við tágassu og tók fleiri næmingarnir vildu ekki hava, at hon skuldi koma sær í trupulleikar.

Skúlaskylda er, men það eru kortini ekki öll, sum ganga í skúla. Í hvussu er inni í landinum eru það nógv gentur, sum ekki sleppa í skúla. Páparnir halda ekki, at nökur orsök er til at senda genturnar í

skúla.

Í skúlanum er lætt at dumpa. Og tann, sum dumpar tvær ferðir, verður koyrd úr almenna skúlanum. Það var eisini politiskt. Tey stjórnatrúgvu sleppa lættari, og tey hava eisini stærri möguleikar at fáa arbeiði, sjálfv um tey klára próv-tökuna vél. Tey, sum ekki sleppa at ganga í almennum skúla, mugu í privat-skúlar, og teir skúlarnir eru nógv verri fyrri.

ISLAM

Islam er trúgvinn í Tunesíu. Familjan, sum Kristianna býði hjá var ógvuliga trúgvandi. Tey bóðu fimm ferðir um dagin, men tí luttók Kristianna ekki í. Hon dugði ekki allar bönirnar, og eingin kravdi heldur av henni, at hon var við. Það eru ekki öll, sum biðja fimm ferðir um dagin. Tey, sum arbeiða, taka alt í einum.

Familjan hjá Elin tók trúna meira lætt. — Mamma segði, at hon trúði upp á Allah, men hon gjörði einki við það. Omma og abbi vóru ógvuliga trúgvandi.

MUNDUR Á GENTUM OG DREINGJUM

Var munur gjörður á gentum dreingjum?

— Um það var! svara báðar við ein munn. Helma hjá Elini var eingin munur. Har vóru mammann og pápin avgjört líka, og onnur börn enn lítlibeiggin vóru ekki.

Kristianna hevði fyra systkin, stærri og smærri. — Mamma segði ofta ja til, at eg kundi gera ymist, sum gentur ekki máttu, tí eg var fremmand í landinum, men hon meinti það ekki. Tí slapp eg meira enn systirin. So nógv sum dreingirnir slapp eg tó ekki, sigur hon.

Tey ansaðu vél eftir, at tær ekki fóru út um kvöldið. Og það kundi eisini vera vandamiklið. Og altíð formanaðu tey: Ikki tosa við dreingir. Dreingir og gentur máttu ekki fylgjast.

Eisini í klæðum var gjörður munur. Dreingirnir kundu ganga ílatnir, sum teir vildu, men kjólar hjá gentunum skuldu rækka niður um knæið, og blusan ganga út um økslina. Stuttar buks-

Síðirnir eru mangir. T.d. til brúðleyp lita kvinnurnar hendur og fótur við henna. Hvort öki hefur sítt mynstur. Liturin situr á í langa tíð. Það royndu Kristianna og Elin eisini. Tá tær við henna á fingrunum komu aftur til Danmarkar, sóu tunesarar har, hvar tær hövdu verið. Og so gekk þráðið á arabískum.

ur og toppar kunnu gentur ekki fara í, sjálfv um sólin bakar. Og það, sum ekki er loyvt í landinum, vildu tær heldur ekki gera. So náttúrligt fall það teimum at fylgja landsins reglum, at tær argaðust inn á fremmandafólkinu, sum ganga hálvnakin og halda fri í Tunesíu.

VILJA VITJA AFTUR

Kristianna hefur ekki knýtt seg so tætt at familjunu, sum Elin hefur gjört. Men Kristianna hefur samband við tey og hefur hug at vitja aftur.

Familjan hjá Elini var meira opin. — Mamma mín var ógvuliga opin, spurdi og fortaldi um alt. Familjan visti so nógv um alt, og eg og mamma sótu ofta í heilar dagar og tosaðu um ymist: verðini. Húsini vóru altíð full av fólki, vit hövdu nógv vinir. Tey vóru sera politísk.

Fólkið dæmdi teimum vél. — Tey eru so blíð og heit og smílast altíð. Öll mussa tey smáu börnini, um tey kennast ella ekki.

Báðar hava trivist vél hetta árið. Tann sterki maturin fall teimum vél. Fegnar vóru tær um, at teimum ongantið tervaði lækna hjálp. Tí hon var einki at reypa av.

ONGAN SKUND

Kvöldini fóru öll heima við at práta, skriva bræv og hyggja at sjónvarpi.

— Alt hevði ekki slíkan skund sum her. Vit sótu bara og prátaðu. Onkuntið gekk það í so seint, t.d. tá bussarnir ekki komu fram, og vit komu tveir timar ov seint.

Í Tunesíu fingur tær skrivað nógv bræv. Men nú stendur á at fáa stundir at skriva aftur til teirra í Tunesíu. Og verri verður, tá tær báðar um nakrar dagar byrja á HF í Hoydølum.

Tær hava báðar fingið fleiri bræv úr Tunesíu. — Tey hava skrivað, at eg havi fingið ein lítla beiggja aftrat, sigur Elin.

FAR BARA

Tær halda það avgjört loysa seg hjá ungdomi at fara út í onnur lond við AFS, og tær mæla øðrum til at gera það. Best er at fara til okkurt heilt fremmant land, helst ekki í Europa og USA. Það gevur fatan fyrri aðrari mentan og øðrum fólki. Og það hava öll brúk fyrri, siga Elin og Kristianna.

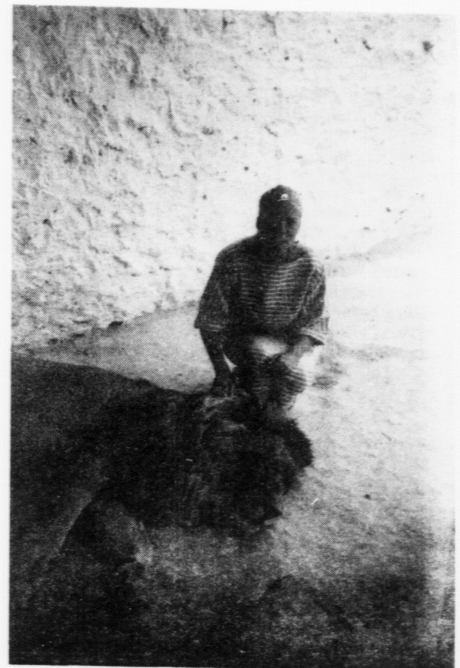
randi

Tann gamli abbin og lítlibeiggi hugna sær undir húsaveggnum

Ein vanlig mynd í Tunesíu, har pálmur vaksa allastaðni. hesin hefur verið úti og hentað pálmagreinar, sum hann førir heim á asni sínum

Leyvan í djóragarðinum lá í fasta svovni og lætst ekki um vón, tá Elin kíndi henni